

Številka: 007-127/2012/1

Datum: 21.02. 2012

INFORMACIJA O ZAPOSLOVANJU V KABINETU MINISTRA TER O MOŽNOSTIH DOLOČITVE PLAČE JAVNIM USLUŽBENCEM

V skladu z 72. členom ZJU se v kabinetu določi število in vrste delovnih mest za določen čas, v skladu z 10. členom uredbe, ki ureja notranjo organizacijo, se v kabinetu oblikujejo delovna mesta.

V skladu s prvim odstavkom 68. in v povezavi s 73. členom ZJU javni uslužbenec sklene delovno razmerje za določen čas s pogodbo o zaposlitvi, in sicer za delovno mesto, ki je določeno v sistemizaciji. Prvi odstavek 68. člena ZJU namreč določa, da se pogodba o zaposlitvi lahko sklene za določen čas za delovna mesta, vezana na osebno zaupanje funkcionarja (delovna mesta v kabinetu).

Glede delovnih mest v kabinetu Uredba o notranji organizaciji, sistemizaciji, delovnih mestih in nazivih v organih javne uprave in v pravosodnih organih (v nadaljevanju: uredba; Uradni list RS, št. 58/03, 81/03, 109/03, 22/04, 43/04, (58/04 - popr.), 138/04, 35/05, 60/05, 72/05, 112/05, 49/06, 140/06, 9/07, 33/08, 66/08, 88/08, 8/09, 63/09, 73/09, 11/10, 42/20, 82/10 in 17/11) v 10. členu določa:

"(1) Kabinet se oblikuje za opravljanje strokovnih, svetovalnih, organizacijskih, koordinativnih in administrativno-tehničnih nalog, vezanih na funkcije predsednika vlade, ministrov in generalnega sekretarja vlade.

"(2) V kabinetu se lahko sistemizirajo tako delovna mesta, na katerih se lahko sklene delovno razmerje za določen, kot tudi delovna mesta, na katerih se lahko sklene delovno razmerje za nedoločen čas."

Prosta delovna mesta v kabinetu se torej lahko zasedejo na dva načina:

1. s sklenitvijo pogodbe o zaposlitvi za določen čas v skladu z 68. in 73. členom ZJU ali
2. s premestitvijo javnega uslužbenca v okviru istega delodajalca, torej Republike Slovenije.

ad 1. Sklenitev pogodbe o zaposlitvi za določen čas

Skladno z že citiranimi določbami ZJU je za delovno mesto v kabinetu možno skleniti pogodbo o zaposlitvi za določen čas. Pravice javnih uslužbencev, ki sklenejo delovno razmerje za določen čas, izrecno ureja 73. člen ZJU, ki določa:

1) Za pravice in obveznosti iz delovnega razmerja, sklenjenega za določen čas, se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo pravice in obveznosti javnih uslužbencev, ki sklenejo delovno razmerje za nedoločen čas. Javni uslužbenci, ki sklenejo delovno razmerje za določen čas, niso imenovani v naziv; v pogodbi o zaposlitvi se določi, glede na kateri uradniški naziv se določijo pravice oziroma dolžnosti javnega uslužbenca.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka so imenovani v uradniški naziv policisti, cariniki in pazniki, ki so sklenili delovno razmerje za določen čas na podlagi 6. točke 68. člena tega zakona.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se lahko za delovna mesta iz 1. in 3. točke prvega odstavka 68. člena tega zakona v pogodbi o zaposlitvi določi do 20 % višja osnovna plača, kot je s predpisi določena za uradnika v določenem nazivu oziroma na delovnem mestu, če so za to zagotovljena finančna sredstva. Soglasje k določitvi višje osnovne plače v organih državne uprave mora podati vlada, za druge državne organe sam državni organ, za uprave lokalnih skupnosti pa župan.

(4) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se lahko za delovno mesto iz 1. točke prvega odstavka 68. člena tega zakona v pogodbi o zaposlitvi določi pravica do odpravnine v znesku treh osnovnih plač za to delovno mesto.

Delovno razmerje se lahko sklene brez javnega natečaja in najdlje za čas trajanja funkcije funkcionarja. Javni uslužbenec mora izpolnjevati vse pogoje, ki so predpisani za določeno delovno mesto, le delovne izkušnje se lahko skrajšajo, in sicer se predpisane delovne izkušnje lahko skrajšajo za polovico, poleg tega pa je možno delovne izkušnje še dodatno skrajšati, če javni uslužbenec izpolnjuje katerega izmed kriterijev, navedenih v 54. členu uredbe (na primer iz naslova opravljenega pravniškega državnega izpita).

Če se sklepa pogodba o zaposlitvi za določen čas za uradniško delovno mesto, uradniki, ki sklenejo delovno razmerje za določen čas, niso imenovani v naziv, temveč se v pogodbi o zaposlitvi določi, glede na kateri uradniški naziv se določijo njihove pravice oziroma dolžnosti. Osnovna plača javnega uslužbenca, ki sklene delovno razmerje v kabinetu za določen čas, se določi glede na najnižji uradniški naziv, v katerem se lahko opravljajo naloge na delovnem mestu.

Poleg tako določene osnovne plače pa lahko javni uslužbenec v kabinetu, skladno s tretjim odstavkom 73. člena ZJU prejme do 20% višjo **osnovno plačo**, kot je sicer s predpisi določena za **uradnika v določenem nazivu oziroma na delovnem mestu**. K višji osnovni plači iz tega naslova mora dati soglasje vlada.

Iz določb tretjega odstavka 73. člena ZJU torej nesporno izhaja, da se ob sklenitvi pogodbe o zaposlitvi za določen čas za kabinetne javne uslužbenca lahko do 20% višja osnovna plača določi glede na **izhodiščni** plačni razred konkretnega delovnega mesta oziroma naziva. Do 20 % višja osnovna plača pomeni, da lahko tak javni uslužbenec dobi do 5 PR višjo osnovno plačo. Upošteva se določbe tretjega odstavka 73. člena ZJU torej javnega uslužbenca ni možno uvrstiti

višje kot za pet plačnih razredov višje od plačnega razreda, ki je za konkreten naziv oziroma delovno mesto, določen v kolektivni pogodbi.

Ob tem velja opozoriti še na določbo 15. člena Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (v nadaljnjem besedilu: ZSPJS), ki določa, da se v primerih, določenih s posebnim zakonom javnemu uslužbencu, ki sklene delovno razmerje za določen čas lahko osnovna plača poveča za določeno število plačnih razredov, pri čemer se kot izhodišče upošteva plačni razred konkretnega delovnega mesta oziroma naziva. ZJU je v tem smislu treba obravnavati kot poseben zakon, ki za kabinetne javne uslužbence dopušča, da se jih na podlagi soglasja iz tretjega odstavka 73. člena ZJU in če so zagotovljena finančna sredstva, uvrsti največ za pet plačnih razredov višje od izhodiščnega plačnega razreda konkretnega naziva oziroma delovnega mesta.

Navedeno posledično pomeni, da javni uslužbenec, ki sklene pogodbo o zaposlitvi za določen čas, za čas trajanje funkcije ministra, lahko dobi za do 5 plačnih razredov višjo plačo, pri čemer pa teh plačnih razredov ni možno šteti kot dosežena napredovanja in jih uveljavljati po prenehanju delovnega razmerja v kabinetu ob morebitni zaposlitvi v javnem sektorju v skladu z določbami 19. in 20. člena ZSPJS. Navedeno povišanje plače namreč izhaja iz dejstva, da je javni uslužbenec sklenil delovno razmerje za določen čas.

Ne glede na navedeno pa je javnemu uslužbencu, ki sklene delovno razmerje za določen čas v kabinetu, možno določiti višjo plačo na podlagi drugega odstavka 19. člena ZSPJS, če predstojnik oceni, da gre za utemeljene razloge (javni uslužbenec ima posebna znanja in veščine, ki bodo prispevale k boljšemu delu). Tako določeni plačni razredi pa se štejejo kot dosežena napredovanja.

V obeh primerih določitve višje plače pa je možno javnemu uslužbencu določiti višjo plačo le za 5 plačnih razredov višje od uvrstitve delovnega mesta ali naziva v plačni razred v skladu s kolektivno pogodbo. Prav tako opozarjamo, da ni možno uporabiti obeh možnosti, torej 73. člena ZJU in drugega odstavka 19. člena ZSPJS hkrati.

ZSPJS namreč v drugem odstavku 19. člena dopušča možnost, da se v **utemeljenih** primerih in na podlagi soglasja, kot ga predpisuje drugi odstavek 19. člena, javnega uslužbenca, ne glede na sklenitev delovnega razmerja za določen ali nedoločen čas, lahko uvrsti v največ pet plačnih razredov višji plačni razred od (izhodiščnega) plačnega razreda delovnega mesta oziroma naziva. Višja uvrstitev je možna tako ob sklenitvi pogodbe o zaposlitvi kot ob premestitvi oziroma imenovanju v naziv. Navedeno pomeni, da je z vidika najvišjega plačnega razreda, v katerega se kabinetni javni uslužbenec **ob zaposlitvi** lahko uvrstijo, vseeno, ali se kot pravna podlaga uporabi tretji odstavek 73. člena ZJU ali drugi odstavek 19. člena ZSPJS. Edina razlika je zgolj v tem, da drugi odstavek 19. člena ZSPJS zahteva, da je predlog za povišanje osnovne plače posebej utemeljen, medtem ko ZJU tega ne določa. V nobenem primeru pa kabinetnih javnih uslužbencev (in tudi javnih uslužbencev iz 3. točke prvega odstavka 68. člena ZJU) glede na veljavno normativno ureditev **ni možno uvrstiti v več kot za pet plačnih razredov višje od plačnega razreda**, ki je za konkretno delovno mesto oziroma naziv določen v kolektivni pogodbi.

ad 2. Premestitev javnega uslužbenca

Z javnim uslužbencem, ki ima sklenjeno delovno razmerje za nedoločen čas pri delodajalcu Republika Slovenija, ni možno skleniti delovnega razmerja za določen čas, niti ni možno uporabiti instituta mirovanja zaposlitve, saj gre za zaposlitev pri istem delodajalcu.

Takega javnega uslužbenca je možno premestiti, in sicer trajno ali začasno za obdobje dveh let v skladu s 147. členom ZJU. Pri tem posebej opozarjamo, da veljajo pravila glede premeščanja, ko jih določa 147. člen ZJU, in sicer:

- javnega uslužbenca je možno premestiti na delovno mesto, za katerega izpolnjuje pogoje, torej strokovno tehničnega javnega uslužbenca ni možno premestiti na uradniško delovno mesto, saj ne izpolnjuje pogojev, nima uradniškega naziva. Določbe 73. člena ZJU glede neimenovanja v naziv pa v takem primeru ni možno uporabiti, saj 73. člen ZJU ureja ravnanje ob sklenitvi delovnega razmerja za določen čas, premeščamo pa lahko samo javne uslužbence, ki imajo sklenjeno delovno razmerje z delodajalcem, za nedoločen čas,
- uradnika je možno premestiti na uradniško delovno mesto, za katero izpolnjuje pogoje, torej na delovno mesto, na katerem se naloge opravljajo v nazivu iste stopnje,
- uradnika je možno premestiti tudi na zahtevnejše delovno mesto, če izpolnjuje pogoje za imenovanje v najnižji naziv, v katerem se opravljajo naloge na takem delovnem mestu, in druge pogoje za tako delovno mesto.
- uradnika je možno začasno premestiti tudi na delovno mesto, na katerem se opravljajo zahtevnejše naloge v višjem nazivu. Uradnik mora izpolnjevati pogoje glede zahtevane izobrazbe za takšno delovno mesto, vendar se ga ne imenuje v višji naziv, temveč se mu za čas premestitve določijo pravice glede na višji naziv.

Javnega uslužbenca, ki ima sklenjeno delovno razmerje za nedoločen čas, je torej v kabinet predsednika vlade, ministra ali generalnega sekretarja vlade možno premestiti na prosto delovno mesto, določeno v aktu o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest. V primerih takih premestitev ni možna uporaba določbe 73. člena ZJU glede 20% višje osnovne plače, namen te določbe je namreč kompenzirati riziko, ki ga prevzema uslužbenec, ki po izteku mandata ministra nima zagotovljene zaposlitve v državni upravi.

Javnim uslužbencem, ki bodo premeščeni v kabinet, je plačo možno določiti na naslednje načine:

- upoštevati je treba že dosežena napredovanja in na delovnem mestu v kabinetu določiti plačo upoštevaje 19. in 20. člen ZSPJS,
- če bi javni uslužbenec ob premestitvi v kabinet imel osnovno plačo delovnega mesta oziroma plačo, ki ne dosega petega plačnega razreda delovnega mesta oziroma naziva, potem je možno uporabiti drugi odstavek 19. člena ZSPJS in mu ob premestitvi s soglasjem vlade določiti višjo plačo, kot je določena za delovno mesto oziroma naziv, vendar samo za toliko plačnih razredov, da bo skupaj z že doseženim napredovanjem 5 plačnih razredov več od uvrstitve delovnega mesta oziroma naziva v plačni razred.

Ta javni uslužbenec dosežena napredovanja po prenehanju dela v kabinetu in premestitvi ali sklenitvi pogodbe o zaposlitvi v javnem sektorju ob pogojih iz 19. in 20. člena ZSPJS ohrani.